

Arrest

nr. 159 050 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 juli 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 januari 2015 dient de verzoekende partij in Antwerpen een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger en dit in functie van haar feitelijke relatie met dhr. M.B. van Nederlandse nationaliteit.

1.2. Op 3 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16.01.2015 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd :

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie
Betrokkene vroeg op 16.01.2015 gezinshereniging aan met een feitelijke partner Brown Melvin (RR 78.02.23-565- 09) op basis van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980. Overeenkomstig de bepalingen in de wet dient het om een deugdelijk bewezen duurzame relatie te gaan.*

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Ter staving van de aanvraag werden volgende documenten voorgelegd : als bewijs van duurzame relatie met de burger van de unie werd een gezinssamenstelling dd. 16.01.2015 voorgelegd waaruit blijkt dat zij samenwonen sedert 25.12.2014 en niet gedateerde foto's. Voor het overige legt betrokkene recente bewijzen voor van inburgering, vacatures VDAB en ziekteverzekering.

Uit het geheel van de voorgelegde documenten kan er niet toe worden besloten dat betrokkene een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft met de referentiepersoon. Nergens uit het dossier blijkt dat ze, voorafgaand aan de samenwoning in België sinds 25.12.2014 ooit hebben samengewoond. Van de niet-gedateerde foto's kan niet worden vastgesteld wanneer ze werden genomen, in welke context ze werden genomen en van wat ze dus concreet zouden moeten getuigen.

Kortom op basis van de voorgelegde documenten kan niet worden vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan om enig verblijfsstatuut, overeenkomstig art 47/1,10 van de wet van 15/12/1980 toe te kennen.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van acht dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 42 in combinatie met artikel 47/2 van de vreemdelingenwet en van artikel 52, §4 van het van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit).

Na citering van artikel 47/2 van de vreemdelingenwet, stelt de verzoekende partij dat zij uit deze bepaling afleidt dat de bepalingen zoals vermeld in hoofdstuk I inzake de Unieburgers en hun familieleden van toepassing zijn waaronder artikel 42 van de vreemdelingenwet, waarna zij laatstgenoemde bepaling citeert. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij zich niet heeft gehouden aan de termijn zoals vermeld in artikel 42 van de vreemdelingenwet, dat immers haar aanvraag niet dateert van 16 januari 2015 maar van 21 oktober 2014, zoals blijkt uit de door haar aan haar verzoekschrift gevoegde stukken. De verzoekende partij verduidelijkt dat de Stad Antwerpen werkt met een e-formulier waar men de aanvraag in dient te formuleren. Zij meent dat niet de afgifte van de bijlage 19ter doch wel de indiening van dit formulier dient aanzien te worden als beginpunt van de

aanvraag conform artikel 47/1 van de vreemdelingenwet. Zij vervolgt dat op dat ogenblik noch de vreemdelingenwet, noch het vreemdelingenbesluit specifiek in een procedure voorzag voor een aanvraag conform artikel 47/1 van de vreemdelingenwet, dat het feit dat men los van enige wettelijke bepaling overgaat tot afgifte van een bijlage 19ter hieraan geen afbreuk doet. De verzoekende partij meent dan ook dat 20 april 2015 de laatste nuttige dag was ter afgifte van een weigeringsbeslissing, dat de beslissing evenwel dateert van 3 juli 2015 en de verwerende partij daarmee haar bevoegdheid om een beslissing te nemen heeft verloren, dat zij na deze datum (waarschijnlijk wordt bedoeld op 20 april 2015) aan de Stad Antwerpen enkel nog de instructie kon zenden om een F-kaart af te leveren.

3.2. Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

3.3. Het kernpunt van het betoog van de verzoekende partij betreft de vraag wanneer de aanvraag om een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger conform artikel 47/1 van de vreemdelingenwet werd ingediend.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 16 januari 2015 een aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Dit blijkt uit de bijlage 19ter waarin staat *“Aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie Ingediend in toepassing van artikel 47/1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Naam: T. (...) (...) heeft zich bij het gemeentebestuur aangeboden om een aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie in te dienen in zijn hoedanigheid van: Gezinshereniging met een Europeaan (...) of met een Zwitser – Feitelijke partner van B.M.M. (...). (...) Deze aanvraag tot verblijf werd opgesteld in drie exemplaren, waarvan een aan de betrokkene werd afgegeven. (...) Ten Antwerpen op 16/01/2015”*. Dit document werd door de verzoekende partij ook ondertekend zodat blijkt dat de verzoekende partij zich akkoord verklaarde met de inhoud van het document.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij verwijst naar het indienen van een aanvraag op 21 oktober 2014, doch stelt de Raad vast nergens uit het administratief dossier blijkt dat op voornoemde datum een aanvraag werd ingediend voor het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger. Het door de verzoekende partij aan haar verzoekschrift gevoegde document betreft een schrijven van het centraal loket van de stad Antwerpen op datum van 18 december 2014. Echter blijkt uit deze brief geenszins dat op voornoemde datum een aanvraag om een verblijfskaart werd ingediend. Uit voormeld document blijkt enkel dat de verzoekende partij op 21 oktober 2014 een inlichtingenblad verwijzend naar gezinshereniging met een EU-burger overmaakte aan de stad Antwerpen en dat het centraal loket van de stad Antwerpen meedeelt dat het inlichtingenblad in behandeling is en een afspraak wordt bevestigd en dit op datum van 16 januari 2015. Uit de inhoud van het schrijven van het centraal loket van Antwerpen kan aldus geenszins afgeleid worden dat de verzoekende partij op datum van het schrijven een aanvraag heeft ingediend.

Het betoog van de verzoekende partij mist dan ook feitelijke grondslag.

3.4. Een schending van de door haar opgeworpen bepalingen wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER